

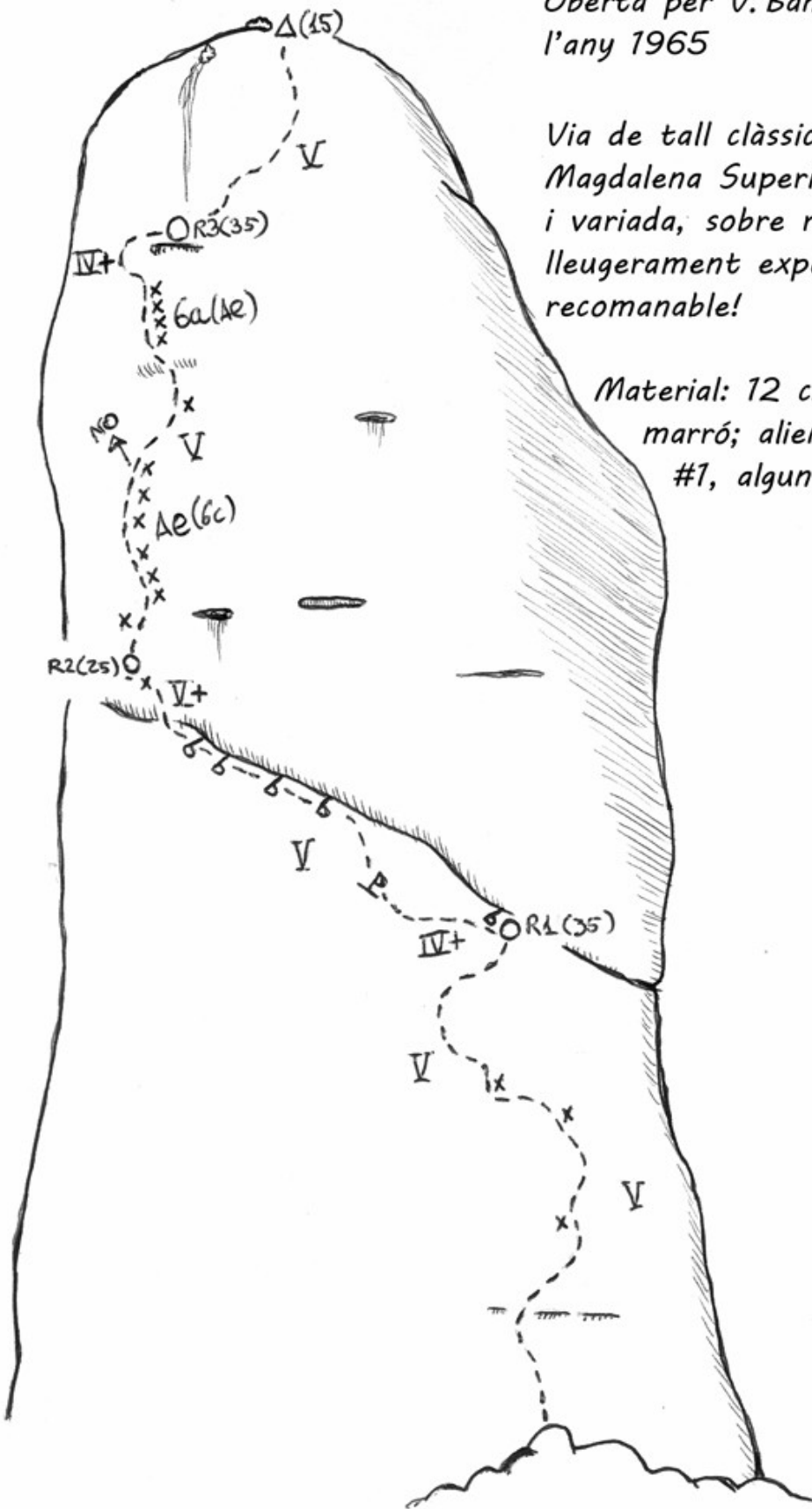
MAGDALENA SUPERIOR

PIRENAIC (MD) 105m

Oberta per V. Banet, J. Genebriera i F. Sabat
l'any 1965

Via de tall clàssic que s'inicia al coll entre la Magdalena Superior i la Gorra Frígia. Sorprenent i variada, sobre roca de qualitat. Algun passatge lleugerament exposat. Totalment restaurada; molt recomanable!

Material: 12 cintes, tricams blanc, rosa, negre i marró; alien groc, camalots #0.5, #0.75 i #1, alguna бага per merlets i un estrep.



Caiguda en l'oblid, la Pirenaic és un itinerari de bellesa clàssica, quatre tirades del tot diferents menen al cim d'un dels monòlits estrella de les Gorres: la Magdalena Superior.

L'escalada és sorprenent, sobre roca boníssima, on tocarà escalar i protegir-nos amb traça, sobretot al primer i al darrer llarg. La segona tirada és un elegant flanqueig que aboca al buit del vessant nord. El tercer llarg pels forts és 6c i per la resta Ae amb una sortida vertiginosa, per vertical.

La via ha estat restaurada, canviant peça vella per peça nova excepte els claus. Una molt bona proposta, diferent de la majoria de vies de les Gorres, on si no està tot crivellat d'expansions multicolors sembla que no s'hi pugui escalar.

- Via: Pirenaic
- Zona: Montserrat – Gorros
- Dificultat: 6a/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Llargària: 105metres
- Grau d'exposició: Mitjà/alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Restaurada l'agost del 2014. Equipada amb parabolts i claus
- Material: 12 cintes, tricams blanc, rosa, negre i marró, alien groc, camalots #0.5, #0.75 i #1, alguna baga per merlets i estrep
- Orientació: Oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Per arribar a peu de via ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí només hem de prendre el camí de Sant Jeroni fins la canal que separa la Magdalena Superior del Gorra Frígia. El peu de via es troba al vessant oest de la M. Superior al capdamunt del coll que formen aquesta amb la Gorra Frígia.

La via:

L'inici el situem al coll de la Magdalena amb la Gorra. Comencem en placa amb la primera assegurança força amunt, però la roca és generosa en cantells i amb traça es pot assegurar correctament. El segon llarg fa una marrada a esquerres, l'entrada a la reunió és delicada, mola protegir-la abans de deixar la fissura per si les mosques.

La tercera tirada comença amb una secció d'Ae (6c en lliure i roca de qualitat). La sortida en lliure és espectacular per vertical. El segon tram d'Ae és més fàcil en lliure (6a); des de la última expansió anar a l'esquerra i no directes a la reunió. La darrera tirada resta neta però hi podem posar un parell de tricams a caldo abans d'encarar el tram clau; anar en diagonal buscant sempre el més fàcil.

Descens:

Anem a buscar el vessant est i rapelem per la via Normal amb un ràpel de 60 o fraccionant-lo en dos.